

Naročnina: doma na skil-pni naslov mesečno 2 D., na posameznega 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi nš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekatom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p., i oglasna taksa posebl. Popust po dogovori.

Pred novim življenjem.

Tü smo. Ešče živimo! Ni nas strla zločinska roka preganjalcev. Pogнали so nas sicer v skrivališča, v trpljenje, v katakombe, bičali so naša tela, mučili naše voditele, zapirali naše domove, blatili naše svetinje, ali naših katoličanskih duš, naše slovenske misli i reči, našoga čistoga i zdravoga duha neso mogli streti, neso mogli vničiti — ar tak daleč njihova „nacionalna“, „napredna“, „protiverska“ vsemogočnost le ne dosegnola. Tü so obstali, čemer-no i pohlepno gledali za nedosegljivim plenom kak sove i čuki, da jim vstajajoče sunce razpršuje nočni mrak — kraljevstvo njihovoga samopaštva. Skrite v trpljenji, zasramovanji i poniženji so se katoličanske duše, ta uboga slovenska srca pripravljala kak seme za novo, lepše življenje. I da so se ob sunčnom vhodu strgale verige nasilnikov, slovenskih odpadnikov, iskoreninjenjencov i tujih plačancov nad našo trpečo zemljo, se je po naših preizkušenihih slovenskih poljih pobudilo lepo, sveže sprotoletje, zadihalo mlado življenje, začnola novo delo, da preporodimo našo domovino, očistimo jo od trnja, plevla i druge tuje navlake, da de resan naša, lepa, slovenska i katoličanska.

Po naših faraj i občinaj se ustanavljajo mlada društva, organizacije, čete naše zavedne mladine, štera naj bi bila čuvarica nad čistočom i slobodov naše zemle. Ustanavljajo se „Fantovski i dekliski odseki.“ Skoro vse naše fare jih že majo. Gde jih ešče nega, vupamo, da v najkračjšom časi vstanejo. Meli smo že svojo močno, res ljudsko organizacijo, meli smo „Orla“. Ar je bio „Orel“ slovenski, katoličanski, ar so se nas bojali, ar smo jim bili naproti — so nas neprijatelji slovenstva i katoličanstva s surovov silov i neodpuštlivov krivicov zatrli, onemogočili naše delovanje i življenje. Ostali so „sami“. Polastili so se „monopola“ delovanja i življenja. Liki to jim ni pomagalo. Ar neso zrastli iz ljudstva i neso delali za ljudstvo, jih je ljudstvo odklanjalo, odklanjalo njihov protiljudski duh, njihove tuje sadove. Postali so vsiljenci! I ar množice neso telele k njim, razen par praznih, pokvarenih glav i ljubitelov kričee parade i hohštaplerije, so postali čemerni, postali nervozni. Ljudje, šteri nigdar nemajo čüta za zakonitost, pravičnost i poštenost, so zlorabili oblast, štera bi mogla biti garancija slobode i zakonitosti za vse državlane — brez razlike i s silov pritislili na one, šteri neso šteli po svoji volji pristopiti k njim. Z grošnjami i pretnjami za krüh, službo, obstanek itd., silili so uradnike, učitele, dijake, uslužbenice, pomočnike i delavce v svojo „monopolsko organizacijo, društvo...“ I če je meo što telko drznosti, da ne je včasi prigno glave pred njihovim bičem, se je znajšo na cesti ali pa sfrčao na Balkan...

Niti ljudske šole neso pustili na meri. „Nacionalni vzgojitelji“ so nežni i nevešči deci zapovedavali: „Vütro mora vsakši prinesiti telko i telko penez za vpis i obleko. Mi smo ustanovili „nacionalno društvo...“ I deca so doma pripovedovala staršom: „Gospod učiteo so dnes pravili, da zdaj moramo biti vsi...“ Sloboda! Balkanska metoda onih, šteri so protiljudski, izkoreninjeni... Tak so delali i delajo „oni“. Da so meli oblast, silo, vsemogoče i mastne potpore od zgoraj, je ešče šlo, mleko je teklo v potokaj za nje, naše ljudstvo pa je trpelo i z žalostjov gledalo, kak se narodni izkoreninjenji mastijo na njegov račun... Toda dihi slobode je marsikaj preinacio.

Mi ne delamo tak i nigdar nemo delali. Rastemo iz ljudstva, iz ljudstva prihajamo, ljudstvo nas želi, slovensko,

katoličansko ljudstvo šče meti svojo edino pravo, domačo, ljudsko, slovensko i katoličansko organizacijo. Silo i pritisk iz načela odklanjamo, ar so tüji sadovi. Ne nücamo oblasti, ne nücamo i ne prosimo posebne protekcije, zaslonbe, potpore, ar bi s tem samo pokazali svojo slabost, svojo onemoglost, da nemremo hoditi s svojimi lastnimi nogami. Želimo zase i zahtevlemo samo svojo slobodo i svoje pravice. Živimo od svoje moči, od svojih trudov i žulov i rastli mo ob zavesti, da smo svojimi narodi, svojimi ljudstvi, svoji domovini neobhodno potrebni.

Letos je rojstno leto za naše „Fantovske i dekliske odseke“. Od slej mo rastli, se razvijali, krepili se v mogočno slovensko i katoličansko gibanje, štero de zajelo i vtrdilo v lübezni do doma i vere vsako mlado srce. V dugih jesenskih i zimskih večerih mo pripravljali i bogatili svoj duh, svoja srca z verskimi, prosvetnimi, socijalnimi i kulturnimi navuki. Pripravljali i vadili bomo pa z duhom tüdi telo v raznih vajah, telovadbi, nastopij, da bo zdrav duh v zdravom teli. Medtem, da mo sami sebe vzgajali i izklesavali v prave apoštole i borce slovenstva i katoličanstva, mo delali tüdi za ljudstvo i tak z svojim

dobrim zgledom i požrtvovalnim delom pridobivali naklonjenost ljudstva i približavali našemi gibanji tüdi one, šteri stojijo ob strani, mogoče daleč od nas — v službi neprijatelov naše vere, prosvete i kulture. Postali mo goreči ognji v naših faraj, šteri do svetili daleč naokoli, dramili i odpirali oči oni zasleplencem, šteri ne spoštüjejo svojega jezika, ne ljubijo svojega doma, svoje vere, nego hodijo po tujih, krivih potaj. Vse te moramo s svojov močnov verov i lübeznijov i s požrtvovalnim delom povrniti nazaj k materi zemli i priklüčiti jih k slovenskoj skupnosti.

Mladina Slov. krajine, čakajo nas velke, a tüdi lepe naloge. Zdaj, da polagamo temelj našim organizacijam, našim četam, našim odsekom, glejmo, da de zgrajen na trdom kamni, da ga več nikši sovražni viher ne gene, ne podre. Položimo našemi deli temelj od kamna, od granita... za vse bodoče čase. Ob njem i na njem se zberimo do zadnjega vsi, šteri ščemo o-stati verni svojoj veri, svojoj reči, svojimi domi. S svojim pripravljenim odzivom, s svojov močjov, zvestobov i slogov razbijmo dugoletno krivdo, süženstvo, hlapčestvo... Na teh razvalinaj pa prižgimo novi ogenj, ogenj slovenski, katoličanski, šteri de sveto vnogim...

Grački Vill.

Hitlerov navuk i kršćanstvo.

Leta 1920. je bio program narodno-socialistične stranke v prvoj vrsti delavsko gibanje z močnim povdarkom družabnoga pitanja. Velka strankina zborovanja so ešče te otvarjali z božov službov. Ešče leta 1933. so se velke državne proslave zaključile s cerkvenimi svečanostmi. Prvi narodno-socialistični minister je dao celo zakon, šteri zabranjuje izstope iz cerkve. Tak je šteo biti tadašnji hitlerizem socialen, kršćanski i nemški i za to je ne bila čüda, če je tedaj pod njegovo zastavo drvelo vse nemško ljudstvo, štero se je navolilo tedanjih številnih strankarskih bojov. — I dnes?

Dnes pa je ne več narodni socializam to, ka je bio pred ešče petimi leti, gda je vrgeo v nemški svet parolo boja proti parlamentarizmu, mirovnoj pogodbi, komunistom i židovom. Če se je te hitlerizem vrgeo na politično pole, si dnes lasti pravico odločevanja tüdi v kulturi, znanosti i umetnosti i ešče najbolje v veri. Pravi, da ma samo on pravico, da zagradi celoga nemškoga človeka i ga oblikuje po svojih pravilaj. Narodni socializam šče dnes biti evangelij. Zato je postao velik sovražnik vere, ki je bila pred njim. Narodni socializam predga svojega boga, proglašä nacionalno zavest kak najvišiji „verski navuk“, postavlja svoj navuk lübezni i pravice, oblübla ešče novo bodočnost: tretje nemško carstvo kak nebesa na zemli.

Narodni socialisti majo svojega nezmotljivoga papo, šteri je napovedao, da bodejo „nove živlenske oblike valane za vsa bodoča jezeroletja. Ma svoje apoštole i svetnike, svoje rede i obrede, svoje svetke, procesije, svoja svetišča i svoje svete litere. Hitler posebnio rad guči o previdnosti i Bogi, njegovi ljudje ne šparajo s pridevkom svetosti za narod, stranko i svoja naziranja. Tak šče biti narodni socializam zavestno ali nezavestno nova nemška vera s svojim posebnim navukom i svojimi posebnimi zapovedani. V tom leži cela nevarnost za vero i kršćanstvo nemškoga narodnoga socializma.

„Boj proti komunizmu“ je parola nove Nemčije v rečaj, „boj proti krš-

ćanstvi“ je parola v djanji. Hitlerov navuk ne pozna nadzemskoga sveta, naturne vrednote povelüje kak nad-naturne, čas, v šterom živi, njemi je večnost. Iz vsega toga se jasno vidi, da je velka sorodnost nemškoga narodnoga socializma s komunizmom. Tüdi komunizam se bojuje po programi samo proti kapitalizmu, v resnici pa proti kršćanstvi. „Mi sovražimo kršćanstvo i kršćenike, ar oznanüjejo vsmilenje i lübezen do blišnjega, štero je proti našim načelom,“ tak je povedao voditeo ruskoga komunizma Lunačarski, „kršćanski Bog je prvi sovražnik komunističnoga družabnoga reda,“ tak je oznanüvao prvi voditeo ruskoga bolševizma krvoločni Lenin. Iz brezbožniških organizacij pa pripovedavlejo, da majo svoje obrede i daritve, svoje molitve i pesmi, kak ma dnes komunizam svojega boga. Tak je bolševizam ne već kakše politično ali družabno gibanje — liki je, kak v Nemčiji narodni socializam — nadomestilo za vero i šče zajeti celoga človeka.

Komunizam i narodni socializam sta si sorodnika, četüdi si stojita nasproti kak smrtna sovražnika. Tak dugo se je narodni socializam bojuvao proti komunizmu, da je prevzeo njegova načela i njegov način boja. To lepo dokazüvle kulturni boj v Nemčiji, šteri se v jedri nikaj ne loči od protiverskoga boja komunizma. To je usodna zmeta nove Nemčije, da bode svoj protikomunistični boj končala tak, da bode sama postala komunistična. Dve velkivi nasprotnivi naziranja se bodeta i sta se že razkrili, da je za njima edno pa isto ozadje, edna i ista gonilna sila: materializam, oča vsej krvavih revolucij pa tüdi vsega nereda i nasilja na sveti.

To je slika denešnjega nemškoga narodnoga socializma, šteri z komunizmom vred vodi narode i države v novo svetovno krvavo revolucijo. — M.

Bela Kun pred sodiščom.

Znani krviželni komunist Bela Kun je prišeo pred bolševiško sodišče. Obtožen je zavolo toga, ar je pripravlaio atentat na voditea bolše-

Možje, dečki!

Zakaj smo vnogi tak boječji, tak malo samozavestni. Zato ar vnogi premalo poznajo navuke naše sv. vere. Zato pa tüdi nemrejo odgovarjati očitkom nasprotnikov. Zakaj se pa brezverec ne sramüje svojega prepričanja? Ar misli — se zna, da je to nora domišljija — da je on bole vučeni, kak drugi verüjoci ljudje — zato se vüpa. Da se bomo tüdi mi vüпали, zvesto poslušajmo božo reč — predgo i se dobro navčimo katekizem. Naj nas, očevje nede sram vküper z našov decov ponavljati katekizem. Vnogi so katekizma ne već videli, kak so iz šole vö stopili.

Na nekšom zborovanji je gučao protestantovski govornik i se je tüdi smeo v katoličansko vero. Vzeo je v roke biblio, sv. pismo i zakričao: „Tü glejte biblio, nepokvarjeno božo reč. Tüdi jaz je ne bom potvarjao. Pa, prosim vas povejte mi, gde je Jezus pravo, da je papež glava Cerkev, gde je zapovedao naj se dühovnikom spovejmo svojih grehov i da naj hodimo na boža pota — romarja?“ — Pa mislite, da je što vstano i odgovoro? Nikoga je ne bilo, ki bi se vü-pao i ki bi znao. I vendar če bi poznali katekizem bi odgovorili, prvič na 97. pitanje v katekizmu: „Ti si Peter, to je skala i na to skalo bom zozidao svojo Cerkev i peklenska vrata je ne bodo premagala. I dao ti bom klüče nebeskoga kraljestva. I karkoli boš zavezao na zemli bo zavezano tüdi v nebesih i karkoli boš razvezao na zemli, bo tüdi razvezano v nebesih. (V sv. pismi pa evangelij sv. Mateja 16, 18, 19.). Na dale pa pravi sv. Janoš (21. 18, 19). „Pasi moja jagnjeta pasi moje ovce“. — Da je pa dao dühovnikom oblast odpüščati grehe, pa pravi sv. Janoš (20, 23): „Šterim grehe odpüstite so jim odpüščeni, šterim pa jih zadržite so njim zadržani.“ Kak pa naj odpüščajo ali zadržijo, če pa grehov ne poznajo? Morejo njim ljudje povedati, morejo se spovedati. V katekizmu je te odgovor na pitanje 248. — Pa da moramo hoditi na božo pot, na ravnanje: „To sv. Cerkev nindri ne zapovedava“ — bi morao što povedati. Pa nišče je ne odgovoro. Zakaj ne, ar je ne znao, ne je poznao katekizma. Zato pa možje, dečki včimo se katekizem, čtemo večkrat sv. pismo. Ka bi vi pravili v človeki, šteri bi se ponašao, da je mizar pa hobliča pa druge škeri ne bi poznao, ali pa v kmeti, ki bi šeo z grablami orat? Pravili bi, vej pa če šče orati naj se navči, če šče delati more najpre poznati šker te jo pa tüdi znati rabiti.

Pa mi boste pravili gde pa to vse vzememo? Malo dobre vole, Sv. pismo se dobi za fal peneze v Maribori ali v Ljubljani ravno tak tüdi druge takše knige. Samo stopite k svojim g. plebanoši ali kaplani, pa jih pitajte rade vole vam oni tüdi naročijo. Lepe pa fal so tüdi salezijanske „knjižice“ kak na priliko „Papež“ — „Dühovniki“ — „Brezbožstvo“ — „Bože sledi“ i podobno. Dobite je v vsakom salezijanskom zavodi po 1 Din.

Zimski čas prihaja, čas bodete meli, včite se, čtite! Ta čas se vadite, da ko bo treba nastopi, da boste pripravljeni. Ka bi vi pravili o državi, ki bi, gda bi že prišeo neprijatelj, hitro vküp pozvali nekaj ljudi i jih poslali v vojsko. Vsak bi delal, kak bi znao, i na konci bi vse vküp pustili i odbežali. Tak je z katoličanom, ki je samo po imeni katoličan. Bodimo v resnici i celi katoličani, te bomo tüdi bole pogumni, bole samozavestni.

Ravenski Ferko.

više Rusije — Stalina. Bela Kun je bio zmerom velki plašlivec, na drugoj strani pa velki krvolok, zavolo toga njemi je dala zgodovina ime „rdeči krvnik“.

Kobilje — samostojna kaplanija.

Pred preminoko nedelo 7. novembra je bio v Dobrovniku na farofi važen sestanek. G. plebanoš so pozvali kobiljanske vernike na razgovor, naj se izjavijo, ali ščejo, da se ustanovi pri njih na Kobilji ekspozitura. Razgovor je trpo več kak edno vŕro. Guč je bio največ od toga, ali bi kobiljanska ves mogla zdrŕavati svojega dŕhovnika. Z velkim zanimanjem so poslušali Kobiljančarje g. plebanoša, ki so njim razlagali, kak bi se dalo dobiti dohodke za zdrŕavanje dŕhovnika. Pokazalo se je, da so na Kobilji ešče vugodnejše razmere za ustanovitev samostojne kaplanije kak na Hotizi. Posebno te, če se h Kobilji računajo Motvarjevci, ki bi si priključili h Kobilji — kak svojoj najbližanjoj cerkvenoj edinici.

Ustanovitev ekspoziture je že dolgoletna ŕela i prošnja Kobiljančarov. S tov prošnjov so že bili pri prvejšem g. pŕškepi dr. Karlini. Ponovno so prosili zdajšnjega preŕvišenoga g. pŕškepa, kda je bila lansko leto v Dobrovniku fŕrma. Vugodne rešitve toti dosegaŕo ne so dobili. Vseedno pa so dosegnoili, da je dobila lansko leto v jesen dovoljena vsakšo drŕgo nedelo boŕa sluŕŕba na Kobilji. A letos od sproletja naprej dosegaŕo je bila na Kobilji vsakšo nedelo sv. meša. Zdaj kda so celo delo v roke vzeli domači g. plebanoš, ki kak pristojna oblast prvi majo pravico v toj reči odločati, je gotovo, da se ustanovitev ekspoziture v doglednom časi zvrši i se tak spuni večletna prošnja kobiljanskih vernikov, ki se že naprej veselijo. Med drŕgim tŕdi v toj zadevi so g. plebanoš v ponedelek 8. nov. hodili v Maribor na škofijstvo.

V dŕšno-pastirskom pogledi je neobhodno potrebno, ustanoviti ekspozituro na Kobilji. Te najmre, kda nega na Kobilji sluŕŕbe boŕe, več kak polovica vernikov pri vsoj dobroj voli nemre redno spunjavati svoje nedelske verske duŕnosti i starejši lŕdje — vej bi radi šli v Dobrovnik k sv. meši — z njim sedem kilometrov duga pot i breg na toj poti toga ne dopŕšča. Ravnotak mlajša deca. Ne teda čŕdno, če so nešteeni verniki komaj parkrat na leto pri sv. meši i pri predgi. I nasledki toga so mlačnost i verska nevednost. Cerkveno pravilo pravi: pastir mora poznati svoje ovce. To se pa v punoj meri lahko samo te dosegne, če je dŕhovnik med svojimi verniki.

Velke vaŕnosti je ustanovitev ekspoziture na Kobilji tŕdi za Motvarjevce, ki so zvečšega kalvinska ves. Vpliv kalvinstva se jako opazŕje pri motvarjevskih katoličanskih vernikaj. Nekaj primerov je, da so stariši katoličani, a deca je že pri kalvinskem dŕhovniku krščena i tam se tŕdi odgaja. Nešteerni katoličani se tŕdi redno vdeleŕavlejo kalvinskoga bogoslŕŕja. Poseben zrok tomi je med drŕgim velka daljava do cerkve v Dobrovniku. Vej je okoli po rednoj cesti več kak deset kilometrov.

Če bi prišlo do ustanovitve ekspoziture na Kobilji, bi bila kaplanija v Dobrovniku izpraznjena. V Dobrovniku bi bio po zdajšnjem računi samo plebanoš, ki bi v svojih mlajših letaj vse posle tŕdi sam lahko zvršavao. Če bi pa zavolo starosti ali slaboga zdravja i tŕdi zavolo dvojeŕičnosti dobrovniške fare bio potreben kaplan, bi se v tom slučaji morali Strehovci pridruŕiti k Dobrovniku, ka bi itak bilo naravno. Strehovčarje najmre majo v Dobrovniku šolo, občino i pošto pa njim je ednok bliŕe nego v Bogojino. Če šoloobvezna deca mora osem let hoditi v Dobrovnik k sv. meši i tŕ v šolo i jo osem let včijo dobrovniški dŕhovniki, te je ne nikaj novoga, če se ta deca v Dobrovniku čišta vdomači, a v Bogojini se ne čŕti doma. Tŕdi je razumlivo, da tisti stariš, ki se briga za svoje dete, pride v Dobrovnik k meši za svojim detetom. Nasledki vsega toga so, da v zadnjem časi iz strehovske vesi redno (zvŕn nešteernih svŕtkov) hodi v Bogojino okoli 20 vernikov, vsi drŕgi pa v Dobrovnik.

Vlagatelom Hranilnice in posojilnice v Črenšovcih

Vodstvo Hranilnice in posojilnice v Črenšovcih, gda je vidilo pred leti, ka penez nema nikše vrednosti, ar se je teške jezere moglo tŕjati za male reči, se je odločilo, da zavarje svojih dobrotnikov, vlagatelov peneze. Zato je kŕpilo 209 oralov lepih šum 14 km. od Črensovec gor od Štrigove v Medjimurji. To pa zato, naj te šume razdeli vlagatelom, če bi po kakšoj nesreči penez zgŕbo svojo vrednost, kak jo je zgŕbo v drŕgih drŕavaj. Na priliko na Vogrskom so vlagatelje dobili za milijon zlatih koron samo 80 pengŕjov, to je 800 dinarov.

Ar je zakon od zaščite kmeta rešo nesamo duŕnikov nego vlagatelov stanje v po-

sojilnicaj i da vlagatelje v 14, odnosno v 20 letaj dobijo nazaj svoje vloge od posojilnic, vodstvo posojilnice se je odločilo, da tem vlagatelom falej ponŕdi svoje šume za vloge. Do 21. decembra naj se vsaki vlagateo zglati v Našem Domi v Črenšovcih, šteri šče meti za deo svoje vloge ali zemlo, ali travnik, ali staro, ali novo šumo v G. Mihalovcih. Prek toga termina se dobi samo za gotov penez ta zemla. Lega je krasna kre velke ceste, zemla za sadovnjake najbolša, kak i za cigeo delati pripravna. Kŕpcov je dosta, a prle jo ponŕdimo vlagatelom, da ne bo zamere, ar tak je pravično.

Vodstvo Hranilnice in posojilnice v Črenšovcih.

Predavanja Prekmurskega muzejskega društva.

Da zanese med najširše sloje misel o ciljih in namenih Muzejskega društva, razširi poznavanje naše zgodovine ter sploh nudi zlasti sobočkemu občinstvu nekaj splošno kulturnih predavanj, se je Prekmursko muzejsko društvo odločilo, prirediti v svojem novem poslovnem letu 1937-38 vrsto predavanj iz lokalne zgodovine, politične, kulturne in socialne, ter vrsto predavanj splošno izobraŕevalne vsebine. Taka predavanja bodo med drugim: Pota, cilji in nameni Prekmurskega muzejskega društva. Izbrana poglavja iz preteklosti Slovenske krajine, Sobota in njena preteklost, Razvoj šolstva v Slovenski krajini, Slovenski pisatelji, France Prešeren, Slovenska umetnost, nekaj predavanj iz zemlje-

pisja in narodopisja itd. Prvo predavanja se bo vršilo 25. novembra. Predava predsednik PMD prof. V. Novak o Potih in ciljih PMD. Predavanje spremljajo številne slike iz narodopisja, narod, umetnosti, slike šeg in ljudskih navad. Vstopnina je Din 1, za dijake prosto. Vsa predavanja se bodo vršila v gimnaziji v 1. nadstr. ob 8 zvečer. Obenem že opozarjamo na drugo predavanje, ki se bo vršilo 16. decembra ob isti uri istotam. Predaval bo, tudi ob skioptičnih slikah, g. dir. ing. Zobec o Pragi in Češki. Nadaljnja predavanja bo društvo še označilo. Vabimo vse sobočko meščanstvo in prebivalstvo, da se udeleŕuje teh predavanj, ki bodo ŕivahna, zanimiva in poljudna. Naj bi to bila nekaka naša Ljudska univerza.

Domača i svetovna politika.

Fašizem zmerom močnejši. Fašizem se vtrŕje naprej, medtem, gda ostali svet skličuje spravišča (konference). V Rimi so pred dobrim tednom podpisali pogodbo, ki določa tesno prijateljstvo med drŕavami Italijo, Nemčijo i Japonsko. Te fašistične drŕave si v pogodbi obliŕlajo, da bodo skupno nastopale proti komunizmu i se med sebov gospodarsko podpirale. — Kak proti toj pogodbi tej trej fašističnih drŕav pa misli Angleška pozvati Ameriko, da se skupno z Francijov pridruŕi protifašističnomu tabori.

Nemčija naprej terja kolonije. Kak pišejo svetovni listi, se pripravla Hitlerova vlada na to, da razstrga ešče zadnji deo mirovniŕh pogodb. Odpovedati šče tiste točke, štere so Nemčiji odvzele njene nekdanje kolonije. Od Anglije zahteva Togo, Tanganiko i Kenijo, od Francije Kamerun. Pravijo tŕdi, da bo zdajšnji nemški poslanik v Londoni Ribbentrop imenovan za ministra kolonij. Teŕko bo, da bi Anglija pa Francuska mirnim potom ugodile najnovejšim nemškim zahtevam. Pitanje je, kak si bode Nemčija nekdanje svoje kolonije prisvojila tŕdi proti voli obej sosidov.

„Bojno smo že dobili“, pravi general Franco. „Ne moremo določiti ešče dneva, da bodemo končno zmagali, ali te den je že blizi. Bojna se bode končala z razrušitvijov bolševiškega robstva“. — Tŕdi Angleŕi so se že sprijaznili z Frankovov zmagov. V angleških pristaniščaj so dovolili ustanovitev Frankovih konzulatov, sami so pa odprli svoje konzulate v nacionalnoj Španiji. Ar se je tŕdi Rusija podala, da pozove svoje dobrovolce iz Španije domov, bo zdaj skoro konec enoletne bratomorske bojne.

Cerkev na Kobilji je nova i čišta odgovarja za samostojno kaplanijo. Edino za stanovanje dŕhovnika je šče ne popunoma preskrbljeno.

L. 1839. se je Kobilje odtrgnolo od bogojanske fare. Zdaj se pa vidi, da bo Kobilje ob toj stoletnici lastna ekspozitura.

Anglija i Podunavje. V Londoni so se začeli zmerom bole brigati za srednjo i jugovzhodno Evropo. Nedavno sta obiskala London naš kraljevski namestnik knez Pavel i ministerski predsednik Stojadinovič. Za njima sta prišla v London grčki i bolgarski krao, zdaj pa je bio pozvan v London ešče rumunski. Sredi novembra pride v Budapešt angleški drŕ. tajnik Vansittard. Najhitrej bode posredovao zbliŕanje med podunavskimi drŕavami. Najmre Angliji je jako za to, da zmenjša vpliv Nemčije v srednjoj i jugozahodnoj Evropi.

Mehika krvavi naprej. Iz Mehike prihaja poročilo o nadaljevanji preganjaj katoličanov. V drŕavi Veracruz je ne niti ednoga dŕhovnika, ravnotak je tŕdi v drŕavi Tabasco, v Chiapas-i je za celo drŕavo dovoljen samo eden dŕhovnik. Oboroŕeni zločinci so izgnali pŕškepa Anaya iz mesta Las Casas, v Orizabi so ŕandarje vstrelili 14 letnoga dečka, gda je sprejeo sv. prečiščavanje. Vseedno pa cvete zmerom bole versko ŕivljenje v Mehiki. Dŕhovniki mešŕvlejo v zasebniŕh hišaj, ar so cerkvi pred njimi zaprete.

Strašno japonsko oroŕje. V bojni med Kitajskov i Japonskov, Japonci uporabljajo letala posebne vrste. Opremljena so s 5 motori, v vsakšem letali je mesta za 20 ton municije, zgrajena pa so iz takšega materijala, šteri odbije štukovo kruglo. Zato je med kitajskimi vojaki zmerom menje vole za bojevanje.

Priključitev Gdanskoga k Nemčiji. Že duga leta so na deli sile, štere ščejo mesto Gdansk, ki je dozday bilo pod nadzorstvom Zveze narodov, priključiti k Nemčiji. Gdanski Nemci

SOBOTA.

Zveza poljedeljskih delavcev v Soboti se zahvaljuje skupini delavcev g. Časar Štefana iz ŕenavel, ki so plačali članarino za tekoče leto. Tudi mnogi drugi delavci, kakor tudi nekatere skupine na Belju so že plačali članarino. Delavci-člani! S tem ste pokazali svojo stanovsko zavest. Hvala in priznanje vsem! Prosimo tudi vse tiste, kateri doslej še niso plačali svoje članarine za to leto, da to čimpreje store! — ZPD. je letos v prvem letu svojega obstoja že mnogo dobrega storila za svoje člane in je prav gotovo, da bo prihodnje leto dosegla še več. Zato vabi vse tiste delavce, kateri doslej še niso pristopili, da se čimpreje organizirajo. Oglasite se v pisarni organizacije v Soboti, Glavni trg, št. 20. — Odbor ZPD.

Darŕivo je za spomenik dr. Ivančija i M. Kŕzmiča sanitetni referent pri okrajnom glavarstvu v Soboti g. dr. Albin Gregorc, 50 Din., Kmečka posojilnica v Soboti pa 100 Din.

Socijalna ustanova naših delavcov v Soboti. 18. t. m. se odpre v delavskom domi azil-prenočišče za naše delavce. V tom azili dobi od toga dneva naprej za 4 dinare prenočišče vsak delavec ali delavka. Prenočijo lahko tŕdi drŕgi ne delavci.

Turistični koledar 1938. Tujsko-prometno društvo Soboti prosi vse gospodarske, kulturne, verske, javne in druge ustanove v Prekmurju, da čimprej stavijo na razpolago podrobnejše podatke o pomembnejših prireditvah kakršnegakoli značaja, ki se bodo vršile tekom 1938. leta. O vsaki prireditvi naj se javi točen datum in poda kratek opis. Ti podatki so potrebni za koledar vseh pomembnejših prireditev v Jugoslaviji v l. 1938, ki ga vsako leto izdaja ministrstvo za trgovino in industrijo in s pomočjo katerega se obvešča domača in inozemska javnost o vaŕnejših dogodkih v naši drŕavi tekom leta, kar je brezdvomno izrednega propagandnega pomena za naš tujski promet.

jako ostro nastopajo proti ŕidovom i Poljakom. Nemško katoličansko stranko so zdaj razpŕstili. Tŕdi ščejo zameniti dozdayšnjo gdansko belo-rdečo zastavo z hitlerjanskov. I posledica toga je, da postaja med Nemci i Poljaki napetost zmerom vekša.

Stališče sv. stolice v kitajsko-japonskom spori. Listi poročajo, da je Vatikan cerkvenim predstojništvom na Dalnom vzhodi dao navodila, da se naj cerkveni krogi izogiblejo mešati se v bojno med Kitajci i Japonci. Kitajcom pa naj tolmačijo pogŕbnost komunizma, ar je Kitajska zdaj komunizmi najbolje nagnjena drŕava i bi komunistični val prek nje lahko zagrabio celi vzhod.

V Palestini vre. Angleški načrt delitve Palestine v ŕidovski, arabski i angleški deo je Arabce jako razburkao. Pravijo, da si Angleŕi po tom načrti obdrŕali najvaŕnejši deo obreŕja ob morji i gospodarska središča, ŕidovom so oddelili rodovitni deo, Arabcom pa prepŕstili palestinske pŕščave. Ne zadovolni Arabci zdaj kaŕejo svoje nezadovolstvo v vničavanji telefonske i telegrafske naprave. kvarijo naprave velke petrolejske drŕŕbe, trgajo ŕelezniški tir i z nasiljom nastopajo proti ŕidovom. Angleŕi pravijo, da stoji za arabskimi nemiri nekša evropška veslesila, šteri so neprilike Angleŕov v Palestini po voli. Angleške oblasti nastopajo ostro i odločno proti upornikom v Palestini.

ŕena maršala Čankajšeka v Evropi. V Evropo sta se napotila ŕena maršala Čankajšeka i ešče nekši kitajski profesor, da obrazloŕita evropškim drŕavnikom kitajsko pitanje.

DELAVCEM V NEMČIJI NA ZNANJE!

Delavec, ki misli poslati zasluŕeni penez domo, naj ide v najbližnjo banko i tam izroči svoj penez proti potrdili s prošnjo, da ga ista pošle na naslov: Reichsmarkkonto B der Jugoslawische Natio-

nalbank bei der Verrechnungstelle, Berlin, SW III. Isto časno mora izročiti banki tŕdi naslov, šteromi peneze pošila, t. j. očovo ali sorodnikovo ime, domačo ves, št., pošto srez i. t. d.

SLOVENSKA KRAJINA.

Občinske volitve 12. decembra. Kak se čuje bodo občinske volitve v vsej občinaj sobočkoga sreza, ki so bile nedavno prekomasirane, 12. decembra. Volitve bodo povzeli tam, gde je tudi sedež župnije, da bodejo volilci lahko včasih od bože službe šli tudi volit.

Sv. Jürrij. Preminočo nedelo je bio prinas sestanek prosvetnega društva, na šterom je gučao vodja borze dela v Soboti g. Kerec. Gučao je o namenih katoličanske prosvete. Vdeležba je bila precij velka.

Bogojina. Kak se čuje bodo dobila Bogojina naskori telefon, šteri je jako potreben za tak močno občino, kak je Bogojina, posebno ar mamu že itak tudi pošto. Vso pomoč nam je tudi oblubo g. nar. poslanec dr. Franc Klar. — Naš vrli širiteo „Novin“ Franc Horvat bode še v začetki decembra v Ljubljano na časnikarski tečaj.

Strehovci. Deški (fantovski) odsek v Strehovcih je 7. novembra po-

skrbo za posebno predavanje, ki je bilo odvečara ob 2 vörora pri posestniku Gerenčeri. Predavanje je držao g. dr. Jerko Oršič, zdravnik iz Dobrovnika. Predavanje je bilo jako zanimivo i važno, najprej od kvarnosti preveč zavžitoga alkohola. G. zdravnik je z lepimi i preprostimi rečmi dokazao, koliko škode napravi človečemi teli i človečoj družbi ravno pijančuvanje. Z ednim pa je pokazao, kak bi se grozdje (na pr. šmarnica) dalo predelati v dosti hasnovitejše reči, kak so pa slaba vina. Želeti je, da bi g. zdravnik šče večkrat prišeo i predavao, mogoče bi se pa li kaj prijal naše mladine.

Kobilje. Dnes teden smo meli „martinsko proščenje“, na štero rado pride dosta ljudi zdalešnjega, celo z Vogrskoga. Na te den smo sprobali, kakše bo letošnje vino.

Martinišče v Soboti. Preminočo nedelo je bila v dijaškem zavodu v Martinišči lepa igra „Sovjetska zvezda“. Dijaki so svoje vloge rešili v najlepše zadovolstvo vsej gledalcov.

PO DOMOVINI.

Slovenci v Belgradi. Kak po vsem sveti, tak smo tudi po vsaj našoj državi razstopeni Slovenci. V Zagrebi živé 30 jezero Slovincov, v Belgradi okoli 10 jezero. Te Slovence oskrbujeta — 2 duhovnika. Pa to je ne kakša naša fara, vés poleg vési! Edna je najmenje tak velka kak pou naše krajine — pa jo eden sam duhovnik oskrbuje.

V Ljubljani so staroj Dunajskoj cesti dali pred leti novo ime: Tyršova cesta. Tyrš je bio brezverec, ki je nastavo na Češkem Sokola, s šterim si je bio v rodi bivši Sokol pri nas.

Okoli 300 učitelov je ešče brezi službe. V Sloveniji je ešče okoli 300 učitelov brezi službe. To so takši, ki so v zadnjih letaj opravili učiteljske, pa so ešče ne dobili službe; tudi drugih šolanih ljudi je v Sloveniji dosta, šteri čakajo že več let na službo.

Krv vre „Jutri“ i „Slovensko-mi narodi“ i gospodom okoli njih, ar je bilo na seji za postavitev kraljevskoga spomenika v Ljubljani zglasovano, da bo spomenik, zgrajen po veličastni Plečnikovij zamisli, stao na kazinskem vrta, za šteroga se tak jako bojijo slovenski liberalci.

Požigalec številnih požarov prijet. V okolici Lučiške vesi pri Polčanaj so meli v tom leti dosta požarov. Ne so mogli dobiti požigalca, dokeč se je ne izdao 17 letni mizar-ski vajenec Ivan Cenc, šteri je po trgovinaj zapravlao peneze, šteri penez je ne dobo na pošten način. Orožniki

so ga zaslišali i vajenec je tudi včasih priznao, da zažiga hiše po naročilih nekšega zavarovalnoga zastopnika — agenta, šteri je šteo, da se ljudje zavarujejo za vekše šume pri njem. Vajenec je dobo za vsakši požig dvesto dinarov. Iz toga se vidi, kak jako pokvarjeni so ništerni ljudje, pač kriva je tomi največkrat slaba vzgoja!

Armijski general Tomič mrtev. Armijski general i povelnik mesta Belgrada je pred dobrim tjeonom napravio samovmor. Revolverom se je strelilo i nato naskori tudi vmro. Ka ga je gnalo v to smrt je ne znano, mogoče beteg, šteri ga je zadnje mesece napadao. Njegov pogreb je bio velikan-ski. Pokopali so ga z velikimi vojaškimi paradami.

Minister Krek po Sloveniji. Minister Krek je meo preminoči teden več političnih shodov po Sloveniji, tak n. pr. v Kranji, Radovljici i v Ljubljani. Povsedi na shodi je bila povedana zavjupnica vodstvu stranke JRZ, posebno pa predsedniki banovinskoga odbora JRZ notranjimi ministri g. dr. Antoni Korošci.

Nastop slepe dece. Preminočo nedelo so nastopila slepa deca iz Kočevja v Ljubljani v frančiškanskoj cerkvi, gde so spevali i igrali, da se njim je številno občinstvo čudilo.

Sneg po Sloveniji. Preminoči teden je spadno prvi sneg v Sloveniji. Precij velki sneg je bio v okolici Ljubljane i v drugih delaj Slovenije. Namestaj so se strgali droti od telefona.

PO SVETI.

Je to mogoče?! Tam na severi Evrope je država Norveška, od štere pravijo, da so zadnji tri leta nikoga ne bujili! Prinas je pa to že nekaj vsakdenešnjega! Samo v mariborskoj pušpekiji je bilo vmorjenih letos nad 50!! V ednoj samoj fari pri Ptuiju so bujli več ljudi... Zakaj nega toga na Norveškem? Zato, ar so omejili pijančuvanje, globoko pa je versko življenje, lübezen do plemenitoga čtenja i znanja. Kak pa pri nas? Kak se skrbi za edno i drugo? Pitajmo se, kelko veselje je na leto v našoj krajini — na drugoj strani pa, kelko dobrih knjig se prečte i kelko katoličanskih društev je med nami! Ar samo takša društva nam prinašajo duhovni hasek pa pobijajo divjost.

Kelko konjov je na sveti? Po najnovejšem čtenjej je na sveti okoli 100 milijonov konjov. To dokazuje, da se število konjov zavolo vnoгих automobilov vsigdar bole menša. Jugoslavija ma 1 milj. 168.000 konjov — kelko pa ma somarov, toga je pa ešče nišče ne zračunao! Dnesden je to pač žmetno povedati.

Nekaj novoga. V amerikanskoj državi Vera Cruz so šteli sprejeti zakon, po šterom bi morali stariše prositi oblast za dovoljenje, če ščejo meti deco... Tak se je godi v Mehiki, gde so preganjali i ešče preganjajo Kristušovo Cerkev.

S kavov v morje. Po poročilaj iz glavnoga mesta države Brazilije v

8 mil., glavno mesto Češkoslovaške republike je Praga. Slovakov je 3 mil. Bolgarov je 5 mil., glavno mesto kraljevine je Sofija. Lužičkih Srbov, ki živejo v Nemčiji je 120 jezero.

Nemci so med svetovnov bojnov vničili v Franciji: 7271 šol, 700.000 domov, 52.734 km. cest, 1648 km. glavnih železniških tirov, 2386 km. stranskih železniških tirov, 4700 fabrik, ogromno vnožino menjših obrtnih podjetij, 3 mil. 337.000 hektarov zemle; s sebov je odpelala nemška vojska s te zemlje: 367.000 konj i mezgov, 523.000 komadov goveje živine i par milijonov ovc i kož. To so številke, štere nas opominjajo — nikdar več bojne!

OGLEDALO ČASA.

Brezbožno delo komunistov. Pred leti so odprli v Parizi novi muzej z imenom „Brez Boga“. Tu je zbrano vse, s kem se komunisti borijo proti Bogi i človeškoj duši: podobne, novine, knjige i. t. d. Kaže nam ta zbirka, da komunisti delajo z vsemi silami i na vse načine, da bi izstrebili iz človeških src vsakšo vero v Boga. Če bi verni ljudje s takšim ognjom širili svoje osvedočenje, ne bi dnes vladali v večini držav popolnoma brez-verní ljudje.

Sredozemsko morje bi radi posušili! Takše misli rojijo v glavi nemškoga profesora Sergala, pa tudi francuski vučenjaki si terejo glave, kak bi to šlo. Izračunali so že, da bi delo trpelo 10 let, penez bi pa šlo 375 milijard dinarov — to je prej niti ne dosta, nej je eden mesec svetovne bojne več požro! S tem ščejo „rešiti“ Evropo, ar bi tak pridobili dosta rodne zemlje, lekho bi zidali i tak zaposlili delavce. Pridobili bi 66.000 km² jako rodovitne zemlje. Tak bi „rešili“ Evropo tudi pred Amerikov pa pred vsemi drugimi nevarnostmi, štere njoj pretijo ešče iz denešnjoga izhoda.

Živo srce. Nekši amerikanski profesor je pred 25 leti vzeo purani srce. Od tistoga časa mao hrani to srce na poseben način, tak da je srce ešče zdaj — živo. Te gospod misli, da bi srce — tudi človeško — lejko „večno“ živelo, če bi ga hranili. Kakpa, če bi bila človekova moč samo v srci, te bi té profesor mogoče dosegno, da bi ljudje večno živeli.

Dužnost i pravica. Vseučiliški profesor piše: „Naše potreboče so naše pravice. Hüda zadeva je to med Slovenci, ki so nas neprestanoma gojili samo k čitenji naših dužnosti.“ —

Izjava:

Podpisani Dolgoš Ladislav, priv. uradnik v Dolnji Lendavi obžalujem, da sem dne 5. marca 1937 s svojimi izjavami razžalil upravitelja Meščanske šole g. Dobernika ter učitelja istega zavoda g. g. Kokolja in Pečnika ter se imenovanim zahvaljujem, da so odstopili od kazenskega pregona.

Dolnja Lendava, dne 11. nov. 1937.

Dolgoš Ladislav.

Tudi tebe lahko zadene podobna nesreča.

„Naša moč“ štev. 11. prinaša pod naslovom: „Tudi tebe lahko še danes ali jutri doleti podobna nesreča“ tri slike. Na prvi je žena v naročju z dvojčki, na drugi pogorela domačija, na tretji mož z berglami pod pazduho. V zvezi s slikami objavlja ta le članek: „Aberšek Zdravko iz Št. Vida nad Valdekom se je z ženo trudil za družino. Prišla je nesreča. Mož si je zlomil nogo sredi najhujšega dela, moral je v bolnišnico. S skrbjo in ljubeznijo je mislil na ženo, kateri so se iztekale ure. Vesel je bil poročila, da je žena konec julija povila dvojčke. V tem veselju je pozabil na bolečine v svoji nogi. Veselje pa ni bilo dolgo. Skoraj ohromel je dobil od doma nad vse žalostno vest, da mu je pogorela domačija... Od ponosnega doma na hribih ni ostalo ničesar... Poleg zaupanja v Boga in dobre ljudi so mu ostale polovice od zavarovalnic. Z njihovo pomočjo upa, da mu bo mogoče v doglednem času obnoviti dom...“ — Dokler smo na svetu, smo vedno v nevarnosti. V nevarnosti je naše življenje, naše zdravje, naše imetje. Imamo pa sredstvo, ki nam je v takih slučajih v veliko pomoč. To je Vzajemna zavarovalnica in njen posmrtninski oddelek „Karitas“ v Ljubljani. Vzajemna zavarovalnica nas zavaruje za vse slučaje nesreč in nezdod ter na doživetje, „Karitas“ pa zavaruje doto, starostno preskrbo in posmrtnino. Mnogi tisoči so že bili deležni pomoči Vzajemne zavarovalnice in „Karitas“. Zavarujte tudi vi vašo domačijo in vaše življenje. Ne prezrite zlasti ugodnosti, ki jih uživajo zavarovanci pri „Karitas“! Pri njej se lahko zavarujete za slu-

Kelko mleka spijejo v Beči. V ednom leti se spije v Beči 286 milijonov litrov mleka. To mleko bi tvorilo 10 m. širok, 1 m. globoki i 18 m. dugi potok. Na edno osebo pride v meseci 13 litrov. — To je v varoši, šteri ma približno 2 milijoni ljudi — ka pa v varoši, kak je London, šteri ma okoli 8 milijonov ljudi?

Bolševiški otok. Nekša ruska ekspedicija v Severnom ledenom morji je našla nov otok, šteromi je dala ime „Bolševik“. Šteri se tomi ne bi smejao?!

Številni potresi. Vnogi potresi so v zadnjih 400 letaj vzeli življenje 13 milijon ljudi.

... pogačasto oglašeno srce Slovincov, ki so ne vajeni zahtevati svoje pravice. — „Misleči“ pove: samostojnost, stalnost prišljenja i presojanja. Tem zmeče bodo obvladali i „vodili“ Slovenec, kem bole bo Slovenec misleči. Tem priličnejši, tem čednejši bo trbelo tistomi, ki bo šteo „voditi“ Slovenec“. (Mladika 1933 str. 67 i 106).

Moskovski zvonovje. Zvonovje moskovskih cerkvij je bolševiška vlada odala Franciji, štera je te zvoné porabila za druge namene. Mogoče se bodo gdaj zgodilo, da bodo isti zvonovje preliti v štuke, metali smrt na bolševiško armado.

Trobente pred Jeriko. Sv. pismo pripovedavle iz stare zaveze, kak se je na trobantanje izraelskih trobent porušilo jerikovsko zidovje. V tej zvezi je zanimiv sledeč dogodek: Star muzikaš se je stavio, da bode z glasom svojih gosli porušo zidan most. Den za dnevom je igrao na gosti samo edno noto, po mesecaj igranja je začnolno zidovje razpadati. Znanstveniki pravijo, da ima vsakši predmet svoj poseben ton i če ga zadeneš z igranjom njegove note i neprestano ponavlaš, rušiš i prestavljaš ogromne hiše po miloj voli.

Menje nas je! Zračunali so, da je v preminočem leti število rojstev močno spadnolno, najbolje v Nemčiji, za tem v Italiji i Angliji. — V Jugoslaviji, Rusiji, Polskoj v Rumuniji pride na 1.000 ljudi 30 do 35 novih rojstev.

Mladina nešče boja. Mladina vseh narodov je odločno proti tomi, da bi si narodi iskali pravico z vničavanjom človeškoga življenja. Tudi nemška mladina širi miseo miru: Pamet pravi, da nemre priti več do bojne, poštenje pa pravi, da nesmi priti do boine!

I 1523/36 - 9

Dražbeni oklic.

Dne 13. decembra 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Gaberje vl. št. 46 B 13c parc. št. 55 hiša št. 5 dvorišče in vrt sedaj hiša št. 14 z dvoriščem in njivo, vl. št. 120 B 5c, 7c parc. št. 120 njiva, vl. št. 138 B 29c, 33c parc. št. 211 njiva. Cenilna vrednost: Din. 2.644. Vrednost pritlikline: „ Najmanjši ponudek: Din 1.762.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 18. okt. 1937

I 1167/37

Dražbeni oklic.

Dne 13. decembra 1937 ob 8 uri na licu mesta v Gornjih Petrovcih dražba nepremičnin: zemljiška knjiga: Gornji Petrovci 1/10 vl. št. 5. Adrijanci 1/4 vl. št. 46, 75, 139; 1/10 vl. št. 49, 125, celi 250. Šulinci 1/10 vl. št. 63, Križevci 1/10 vl. št. 154. Cenilna vrednost: 130.185 Din 90 p. Vrednost pritliklin: „ Najmanjši ponudek: 86.790 Din.

Pravice, ki bi ne pripuščale dražbe so priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne moglo uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Murski Soboti, dne 4. nov. 1937.

čaj smrti že za mesečnih 5 Din. plačila. To-liko — in še več — boste gotovo zmogli. Za letnih 60 Din. boste sebi in svojim domačim naredili veliko uslugo. Ne odlašajte, marveč se takoj zavarujte. Jenski čas je zlasti ugoden, ker za razne kmetske pridelke pride nekaj denarja k hiši. Obrnite se na župnijskega zastopnika „Karitas“ ali na vodstvo „Karitas“ v Mariboru, Orožnova ulica 8,

NEDELA

po risalaj dvajseta i sedma.

Evangelij (Mataj 24). Tisti čas je pravno Jezus včenikom svojim: Gda bodete vidili odurnost opuščenja, štera je povedana po Daniel Proroki, stoječi na svetom mestu: (ki šté, naj razmišljaj), tedi ki so v Judeji, naj bižijo na goré i ki je na strehi, naj neje jemaj kaj z hiže svoje, i ki je na njivi, naj se ne povrne jemaj gvanta svojega. Jaj pa nosečam, i nadajajočam vu oni dnevam. Moite pa: naj ne bode bežanje vase v zimi, ali v Soboto. Ar bode tedi moka velika, kakše je ne bilo od začetka sveta do eti mao, niti je ne bode. I da ne bi prekračeni bili oni dnevi, ne bi se zveličal ni eden clovik: ali za volo odebrani prekratijo se oni dnevi. Toda či što vam bode pravo: ovo eti je Kristuš, ali etam; ne verte. Ar gori stanejo krivi Kristušje, i kriji Porocje: i činili bodo znamenja velika, i čuda; tak, da se v blodnost zapelajo (či de mogoče) i odebrani. Ovo naprej sam vam povedao. Či bodo zato vam pravili: ovo vu püstini je, nejdete vó: ovo vu notrejšnji mestaj je, ne verte. Ar kakkoli blisk zide od sunčenoga shoda, ino se skaže do sunčenoga zahoda: tak bode i prišestje sina clovečega. Gdekoli bode telo, ta bode se vkúp spravljali i šasi. Preci pa po moki oni dnevoj sunce potemnej, i mesec ne da svetlosti svoje, i zvezde bodo z nebes kapale, i jakosti nebeske bodo se gibale; i tedi se skaže znamenje sina clovečega na nebi, i tedi do se jokali vsi narode zemlje: i vidili bodo sina clovečega pridóčega vu nebeski oblaki z velikom jakostjo, i z dikov. I pošle Angele svoje s trombóntov, i z velikim glasom: i vkúp spravijo odebrane njegove od štiraj vótrov, od visine nebes notri do njihovi krajov. Od figovoga drevja se pa včite priliko: gda je že vejka njegova gingava, i listje je spuščeno, znate, ka je bliži pri drevaj. Zastino yelim vam: ka ne prejde ete narod, dokeč se vsa eta ne zgódijo. Neba, i zemlja prejde, reči pa moje ne prejde.

Razgled

po katoličanskem sveti

Okrožnica Pija XI. „Divini Redemptoris“ o brezbožnem komunizmu.

Poziv vsem, ki verujejo v Boga. 72. Da se odbije ta sila, ki skuša z njo „moč teme“ iztrgati Boga iz cloveških src, zares upamo, da se bodo s kristjani na složno delo združili vsi — in teh je velika večina ljudi — ki verujejo v Boga in ga molijo. Ponovimo torej, kar smo pisali pred petimi leti v okrožnici „Caritate Christi“ in jih kličemo, naj bi tudi oni, vsak po svojih močeh, iskreno sodelovali, da bi se ta strašna nevarnost, ki grozi cloveštvu, odvrnila. Zakaj — kakor smo takrat dejali — „ker se mora vsaka cloveška avtoriteta opirati na božjo idejo kot trdno podlago vsakega družabnega reda, morajo vsi, ki nočejo prevrata in razkroja vsega reda in vseh zakonov, resno sodelovati, da sovražniki vere svojih naklepov, ki jih tako glasno javno proglašajo, ne bodo mogli izvesti“ (okrožnica „Caritate Christi“, 3. maja 1932: AAS zv. XXV, 1932, str. 184).

Dolžnosti krščanskih držav. — Pomoč Cerkvi. 72. Razložili smo doslej, častiti bratje, izrečno in določeno, nauk in življenje obsegajočo nalogo, ki jo je Cerkev prejela od svojega Ustanovitelja, namreč da prepoji cloveško družbo s krščanskim duhom in da posebej v naši dobi odbije naklepe komunizma, in smo pozvali na sodelovanje vse vrste ljudi. Pri tej nalogi mora sodelovati tudi država in dati Cerkvi svojo pomoč, kajpada z vnanjimi sredstvi, ker le takšna država ima, ki pa bodo vendar v prvi vrsti dušam v korist.

74. Države naj torej z resnimi in premišljenimi ukrepi preprečujejo, da se ne bodo zločeste a teistične zmote, ki so poguba vsakemu cloveškemu sožitju, razširile tudi med njihovimi narodi, saj je brez božje avtoritete vsaka cloveška avtoriteta in brez božjega imena vsaka cloveška prisega brez moči. Naj ponovimo, kar smo že večkrat s poudarkom rekli, zlasti pa v okrožnici „Caritate Christi“: „Kako naj bodo možne zveze med ljudmi, odkod naj dobivajo moč pogodbe, če ni vesti, če ni vere v Boga, če ni božjega strahu? Brez te podlage nimajo npravni zakoni nobene moči in mora vse, morda stopnjema, a nujno propasti, narodi, rodbine, države in cloveška kultura sploh“ (okrožnica „Caritate Christi“, 3. maja 1932: AAS zv. XXIV, str. 190).

(Dalje.)

Komunisti, naši „rdeči bratci“, nam večkrat goreče dokazujejo, da se oni borijo za pravice lačnih i žednih, za slabo poniženih, za veselje trpečih i jokajočih... Življenjsko izkustvo pa nas vči, da je to velika laž, spretna krinka za njihove nesramne i zamazane namene. Prvi i glavni njihov cio je: boj proti Bogi i proti vsemi, ka spomina na njega. Vse drugo je za nje postranska stvar, ali največ trenutno sredstvo. Toga očitka se sezna oni krčevito branijo. Toda istina se ne da i ne sme zakriti, pa naj ešče tak boli...

Gnezdo „rdečih bratcov“ i korračnica njihovoga brezbožnoga delovanja je bolševiška Rusija. Bolševizem je socializem nemškega židova Marksa, z ruskimi svojstvi. Marksov socializem (marksizem) se je v rusiskoj duši spremeno v neko mesijanstvo — čudežno rešenje sveta od nevol. Bolševiki mislijo, da s komunizmom rešijo celi svet. Nastaviteo bolševizma je bio Lenin. On je skleno izvesti Marksove zamisli od komunizma. Ešče kak dečko je študerao Marksa. Leta 1905. je brano na kongresi v Londoni Marksov navuk i pri tom dobo večino. Rusoski se „veksi“ pravi „bolši“, zato so se njegovi (Leninovi) pristaše nazvali „bolševiki“, njegov navuk pa „bolševizem“.

Lenin je prevzeo od Marksa, da je vera čemer za ljudi. Zato njegov navuk taji Boga i življenje prek groba. „Mi ne verjomo v Boga“, pravi Lenin, „tajimo vse bože zakone i zapovedi. Naša vera je brezboštvo. Zato se brezboštvo mora širiti z govori, novinami, knjigami i z vsemi mogočimi sredstvi“.

Te Leninov navuk je sprejela Kominterni (Komunistična Internacionala), to je tudi naši „bratje“. Na svetovnom kongresi l. 1924. je napovedala odločen boj veri. To isto je ponovila l. 1928. na svetovnom kongresi v Moskvi. Cerkvi trbej vse odvzeti i vse trbej postaviti na brezversko i materijalistično podlago. To so sklenili i tudi izvedli v Rusiji.

Navuk bolševizma nema Boga, ar je Boga, kak pravijo, stvorilo samo kapitalizem. Samo brezboštvo oslobođilo proletarce, siromake. Zato je bolševizem v Rusiji začno strašno bojno proti veri, Cerkvi, Bogi i vsemi, ka je Boži.

Razkristjanili so ženitev. Ženitev ne več svestvo, nego navadna zveza, štera se lejko po miloj voli razveže.

Razkristjanili so odgoj. Deco odgajajo v brezboštvi. Cepijo njej mržnjo do očé, do materé. Novi rod brez Boga ne bo ostao pri bolševizmi, on bo prešeó v nihiliste, šteri vničijo ne samo Lenina i Stalina, nego vse, ka je ešče na sveti. To brezbožno klanje se je v istini v Rusiji tudi že začnólo, gde edni druge pošilajo v smrt kak živino.

Razkristjanili so šolo. Tü nega več križa, ne molitve, ne navuka od Boga. Poveljčava še samo Lenin kak

Dve svetli zvezdi Slovenske krajine.

Ni temno nebo zgodovine naše brez svetlih zvezd, le premalo poznamo jih. Pogled v drvečo sedanost nas je preveč prevzel, pozabili smo oči obračati v svetlejšje dni preteklosti.

Kako je zažarelo nebo naše preteklosti leta 1780, ko je izšla prva prekmurska katoliška knjiga: „Sveti evangyliomi... na vse nedele i svetejšje dni... na stari slovenski jezik obrnjeni...“ Kakor je nekđaj, v dobi praktičanstva, ogenj na grmadi bežal od svetega mučenca Kozme, tako je to leto požar protestantizma bežal od našega ljudstva; junak pa je bil „manjši“ Kuzmič, ki se je rodil ne daleč od cerkvice, svetima bratoma Kozmi in Damjani posvečeni. Kakor je nekđaj isti sveti Kozma, zvezan v ržen v morje, ven prišel razvezan, tako je zdaj „manjši“ Kuzmič srečno rešil še svoje ljudstvo iz povodnji protestantizma. V kratkem časuje oskrbel najnujnejše, za cerkev in šolo, priredil splošno veljavne učbenike; njegova dela so številna in najraznovrstnejša. Njegova

Sad mržnje i pokvarjenosti.

oslobođiteo proletarijata i zmagovalec nad Bogom i Kristušom.

Razkristjanili so vse javno i privatno življenje. Tü nega več oblasti od Boga, nego samo iz komunizma. Greha proti Božemi zakoni nega več, nego je greh to, če što dela proti komunističnoj stranki. Dobro je ono, ka služi komunizmi, a vse drugo je slabo. Če služi komunizmi, niedna hüdobja ne je hüdobja. Potem takšem nega vmorstva, nega izdajstva. Vse to je dobro, če koristi komunizmi. Pri komunistih nega več častne reči, nega vernosti nega prisege. Vse to se lejko pogasi.

S predavanji, s tiskom, kinom, igrami itd. se širi mržnja na Boga, Kristuš, Cerkev. Imajo potrebne šole, v šterih se včijo, kak pobijati vero v lüdeh. Izdavajo katekizmuše za navučavanje brezboštva. Majo veliko število časopisov i listov za širenje brezboštva. Glavni njihov list je „Brezbožnik“. V tom listi slikajo Kristuš na najgrši način.

Bolševizem ne dela za brezboštvo samo z rečmi i tiskom, nego tudi s silov. V Rusiji rüši cerkve i mori duhovnike. V malo letaj je pomoro v Rusiji 28 pušpekov, 1215 duhovnikov, a porüšo 18 jezero cerkev.

Ne je bolševiški komunizem samo v Rusiji nego i vsepovsedi, kama pride.

Na Vogrskom je po prevrati komunistična stranka pod vodstvom Kun Bela nosila duhovnike i druge nedužne lüdi.

V Mehiki so na dnevnom redi požigi i vmorstva kak sad komunistične mirolübnosti i vsmilenja.

V Španiji zažigajo rdeči cerkve, kloštre morijo duhovnike i redovnike. Kolejo vsepopek mirno lüdstvo, stre-lajo, kopajo oči i mučijo na strašne, zverinske načine.

Na Kitajskom so tudi komunistični prsti že začnóli s požigi i vmorstvi vničavati to, ka je lepo, dobro, istinito.

Zakaj tak? Zato, ar je komunizem zgrajen na brezboštvi, ar mrzi Boga i vse, ka je Božega.

Poleg bojne proti Bogi si je komunizem v svoj program stavo ešče dvoje: razredni boj i popolno odstranitev zasebne lastivne.

Komunizem je najstrašnejša preizkušnja, štero je dozđaj zadelo lüdski rod. Strašna nevolja z siromastva naših dni zahtevle od vseh nas veliko lübezen do onih, šteri trpijo...

„Rdeči bratci“, verni včeniki Leninovi i Stalinovi, — no, zdaj pa le povejte, ali je „to“ i „takša“ vaša skrb, borba za pravice i slobodo trpečih i ponižanih? Ali vas joč i krik jezerih od vas onesrečenih, zapelanih i podiv-janih ne moti v vašom grdom i gnüsnom početji? Ali — Nel Vas to že ne moti, ar ste brez srca, brez poštenja, brez düšne vesti... To düšno vest bi radi zamorili, zato se telko borite proti Bogi, njegovej Svetlobi i Istini, da bi v tmici i blati ležej živinsko živeli. Pod vašimi stopinjami vgaša življenje, za vašim pohodom se odpirajo grobovi razvalin, strahot, krvi...

Grački VIII.

Pošta.

Gjörköš Jožef, Turnišče. Na lanko leto je ešče 800 Din. duga vóni, na letos pa 1040 Din. Nabirajte naročnino, ar je v tiskarni velika stiska zavolo pomenkanja vplačane naročnine. Vsem širitelom. Oprosimo vse širitel, kak višje Gjörköša, poberite naročnino i jo prinesite ali pošlite, vnogi so ešče lanske ne pobrali. Lanko i letošnje kak najhitrej, ar kalendara ne pošlemo nikom, ki ne plača celoletne naročnine. To vzemite ysi na znanje! H. M. g. Zajčar. Novine smo pošlali, a so prišle nazaj. Pitali smo za novi naslov, a nesmo ga dobili. Zđaj je začnemo znova pošilati. Krivda zato ne leži na upravi za stavljanje. Prišle so iz Francije nazaj sledečih Novine: Fartely Josipa, Mesarič Bare, Plej Jožefa, Dominko Evice, Fujs Marije; iz Nemčije: Žizek Martina, iz Bogojl-ne: Bajlec Ivana. Prosimo za novi naslov. Šadi Antona domači, Krašče. Vašega Novine so prišle nazaj iz Francije. Naznanite nam njegov novi naslov. Horvat J. Bogojlina 46. Stavili pošilanje Novin i M. ograček v Francijo, oboje iščite pri širiteli Casari, kalendar tudi. H. J. Bogojlina. Tista ženskase naj javi pri g. Tratnjek Davorini, šolskom upraviteli v Lendavi, oni njej povejo, ka more včiniti, da dobi invalidnino. Ta druga stvar se pa reši z konkordatom, ki bo gotovo sprejet.

Hiša

v Murški Soboti z električno razsvetlavo, obstoječa iz 6 sob s pritliklinami in velikim vrtom se prodaja. Prekmurska banka, Murska Sobota.

„Kniga molitvena“ je dosegla najvišje število izdanj med vsemi slovenskimi knjigami.

In vse to ogromno delo je z veseljem opravljaj, s pesmijo spremljal, naš slavec (na Slavečih rojen!), prevajavec pesmi.

Župnik pri Svetem Benediktu: „benedictus“, blagoslovljen je Tvoj spomin: pa danes bere naš duhovnik Evangelij po Tvojem prevodu, visoko na prižnici, in ljudstvo verno vanj strmi, v rokah pa Tvoj molitvenik drži... Vsi Vate, še višje, strmimo in Te gledamo kot našega svetega Miklavža, ki v rokah knjigo božje in narodove besede drži... Dekan dekanije soboške, kjer je cerkev škofu Miklavžu posvečena — in šolski nadzornik, ki se ga mladina ne boji...

Kakor sveti Kozma si nam zlasti dušni vđarnik; Tvoj brat Damjan pa je — Ivanócl, naš Janez Ivan Krstnik, glas vpijočega v puščavi, ko je „dal madžarskega narodnega navdušenja tako prevzel duhovščino, da je v veliki meri izgubila — z škofom vred — versko usmerjenost ter se z narodnim šovinizmom vred predala tudi

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214.54—216.59
Nemška marka	17.40—17.54
Austrijski šiling	8.40
Vogrski pengó	8—8.76
Grčka lira	31.50
Amerikanski dolar	43.80
Holandski goldinar	23—24
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7.37
Italijanska lira	2.31
Francoski frank	1.40
Česka korona	1.54

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 210, žito 205, oves 150, kukorica 100—110, grah 110—180, ječmen 110—125, proso 130, hajdina 150.

I 616/37 - 7

Dražbeni oklic.

Dne 20. decembra 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21 dražba nepremičnin, zemljiška knjiga k. o. Turnišče vl. št. 174 B 9 b 1/4inka parc. štev. 216a, hiša št. 112 z dvoriščem in gospodarskimi poslopji. Cenilna vrednost: Din 12.500. Vrednost pritlikline: „J“ Najmanjši ponudek: Din 6.500, varščina Din 1.250.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 18. okt. 1937.

liberalizmu“. On pa „je širil vseslovansko Mohorjevo knjigo kot vez obrobne krajine z narodno večino“.

Ti naš veliki „doctor“, učenik, nisi le s temno slutnjo gledal v razburkano bodočnost, ko si v časniku zapisal članek „Ali bo pri nas socializem?“ Ti si se raje mudil v naši svetlejšji preteklosti, ki si nam o njej toliko zapisal kot nihče pred Teboj, Ti delavni, trpeči naš Franc.

Kakor knjige „Tvojega brata“ Kuzmiča še danes s svetlim očesom prebiramo, tako tudi naš tisk, ki se je v Tvojem času, ne brez Tvojega sodelovanja, rodil: Leta 1903 kalendar Srca Jezušovoga, naša celoletna knjiga, 1904 Marijin list, naš mesečnik, 1913 (v letu Tvoje smrti) Novine, naš tednik.

Še čutimo iz vsega tega, naj vsak teden, utripanje Tvojega materinsko ljubečega srca...

*

Naši svetli zvezdi, Kuzmič in Ivanoci, zmagovanca naša v borbi za vero in narodnost, dobra „brata“ naša kakor sveti Ciril in Metod, nikar nam nikdar ne zatonita...

(Ivan Camplin,